

HARTOWNY (3) ai

a jasne; o prawdopodobnie jasne (tak Cn).

sg f A hartowną (1). ◇ pl N subst hartown(e) (1). ◇ A hartown(e) (1).

Sł stp brak, Cn notuje, Linde XVIII w.

Odznaczający się twardością, mocą skutek hartowania (o żelazie); duratus Cn (3) :

Wyrażenie: »hartowna zbroja« (1): A to przy szącach czyie ftoią wozy? Hártowne zbroie/ dźiála/ y powrozy? GrochKal 27.

W przeni (2) : Kto był kto wniosł napierwey ná świat oftre bronie/ Muśiał mieć łeb żelázny y hártowne ftronie RybGęśli B2.

Wyrażenie: »hartowna zbroja« (1): á nie wiem by nie Norimberfkiego hártu zbroiá: ále wždy/ iż przeciw iálney prawdzie/ przeto fie nie oftoi: Mać iefcze Bog w fowie fwym ná ták twárde fęki/ Klíny nieprzytępione/ y Grot ná tę hártowną zbroię pewnie nie ołwiány. CzechRozm 129.

Cf **HARTOWANY**

KN